

Hej!

Social- och omsorgsnämnden lämnar följande synpunkter på förslaget till ny LSS-lagstiftning:

- Nämnden är kritisk till förslaget att barn under 16 år och att personer med psykisk funktionsnedsättning inte längre skulle ha rätt till personlig assistans och att dessa grupper istället skulle omfattas av nya kommunala insatser. Vi anser att risken för ojämlikhet för biståndstagarna skulle öka då förutsättningar och tolkningar ser så olika ut i de 290 kommunerna. Likaså är nämnden kritisk till förslaget att införa en schablon på 15 timmar i veckan för andra personliga behov än det grundläggande, men ser det som positivt att regeringen redan har uttalat att de inte kommer gå vidare med dessa förslag från utredningen:
- Den föreslagna insatsen personlig service och boendestöd kan bli bra för de personer som inte har så stort hjälpbehov att de uppfyller kraven för att beviljas personlig assistans. Även positivt att det föreslås kunna omfatta stöd i föräldrarollen.
- Kontaktpersonsinsatsen ska finnas kvar och behöver kunna ges enskilt även i fortsättningen då gruppaktiviteter inte passar alla. Det måste vara valbart.
- Positivt att ytterligare individanpassa daglig verksamhet och lägga större vikt vid kartläggning av individens förmågor och behov och möjligheter att komma vidare ur daglig verksamhet, t ex mot studier eller anställning.
- Nämnden menar att det tydligt ska framgå av lagen om vissa kommunala befogenheter att kommuner får utbetala habiliteringsersättning till den som deltar i daglig verksamhet och att målgruppen borde utökas till att även omfatta de som deltar i verksamheten med stöd av socialtjänstlagen. Dagens upplägg innebär att kollegor på samma arbetsplats, som utför samma arbete behandlas orättvist genom att enbart den med LSS-insats får habiliteringsersättning.
- Staten bör vara ensam huvudman för all personlig assistans, inklusive barn under 16 år och personer med psykisk funktionsnedsättning. Dagens strikta rättspraxis har inneburit att många har förlorat sin rätt till statlig personlig assistans och blir ett ärende hos kommunen. Rätten till insatsen personlig assistans enligt riskerar att bero på vilken kommun man bor i, då utrymme för egna tolkningar av lagstiftningen ökar när det är 290 kommuner som ska tillämpa lagen. Utfallen ska inte bero på vart man bor och det delade huvudmannaskapet blir rättsosäkert. Risk att kommunens budget och inte individens behov blir styrande. Den kommunala assistansen skapar också en inlåsnings effekt – en kommunarrest. Idag måste en person som har assistans via en kommun få rätten till insatsen bedömd på nytt om personen vill

flytta till en annan kommun. Beslutet från den nya kommunen kan ha en helt annan omfattning eller till och med vara ett avslag trots att personen har haft assistans under stor del av sitt liv. Detta begränsar friheten och valfriheten för personer med funktionsnedsättning. Något som strider mot intentionen i LSS.

- Den som har personlig assistans ska kunna lita på att ha hjälpen kvar och att inte riskera att ramla ur assistansersättningen vartannat eller var tredje år. Därför anser nämnden att insatsen personlig assistans måste uppfylla lagens intention med en återställd rättspraxis innan beslut fattas om rutinmässiga omprövningar med ett visst tidsintervall. Detta bör gälla både statlig och kommunal assistans. Omprövningarna bör fokusera på god kvalitet och att de tillgodoser behovet i enlighet med intentionen i LSS. Omprövningarna bör ske med individuella intervall utifrån det unika ärendet. Behoven ska heller inte behöva omprövas från grunden, utan bara om de har förändrats.

Laxå, 2020-10-27
Social- och omsorgsnämnden